USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu ve věcech volebních, ve věcech místního a krajského referenda a ve věcech politických stran a politických hnutí složeném z předsedy senátu Tomáše Langáška, soudců Josefa Baxy, Michaely Bejčkové, Radana Malíka, Pavla Molka (soudce zpravodaj), Miloslava Výborného a Daniely Zemanové v právní věci navrhovatele: **Ing. V. Ž.**, proti odpůrcům: **1) Ing. Miloš Zeman,** Hrad I. nádvoří č. p. 1, Hradčany, Praha 1, **2) Ivana Zemanová,** Hrad I. nádvoří č. p. 1, Hradčany, Praha 1, oba zastoupeni JUDr. Markem Nespalou, advokátem se sídlem Vyšehradská 21, Praha 2, a **3) Státní volební komise,** se sídlem nám. Hrdinů 1634/4, Praha 4, ve věci návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky,

takto:

I. Návrh **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Navrhovatel doručil dne 6. 2. 2018 Nejvyššímu správnímu soudu návrh, jímž se domáhal vydání rozhodnutí o neplatnosti volby prezidenta republiky podle § 66 zákona č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o volbě prezidenta republiky“). Za důvod návrhu označil nečestně vedenou volební kampaň, ve které odpůrce 1) pomlouval svého protikandidáta, prof. Ing. Jiřího Drahoše, DrSc., a údajnou bezpečnostní hrozbu, kterou podle jeho názoru odpůrce 1) představuje, neboť prý podvedl voliče. Dále navrhovatel poukázal na své osobní zkušenosti s neschopností úředníků v určité stavební věci s tím, že státní úředníci deset let paralyzují vodohospodářskou výzkumnou akci, která úspěšně řeší povodně, lesní požáry, hurikány a sucho. Podle jeho názoru s takovým prezidentem, jaký byl znovu zvolen, budou úředníci pokračovat v páchání trestných činů. Ke svému návrhu navrhovatel rovněž připojil úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 5. 2. 2018, protokol o jednání v exekuční věci vedené proti navrhovateli a kopii novinového článku zabývajícího se nedostatkem vody ve Vranově nad Dyjí.

[2] Odpůrci 1) a 2) ve svém společném vyjádření uvedli, že z návrhu není zřejmé, proč byl podán, jeho námitky jsou zmatené a pro posouzení prezidentských voleb zjevně irelevantní. Navrhovatel rovněž netvrdí, že byla porušena ustanovení zákona způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby prezidenta. Protože navrhovatel netvrdil ani neprokázal intenzivní porušení zákona, je na místě jeho návrh odmítnout či zamítnout.

[3] Státní volební komise ve svém vyjádření uvedla, že nevykonává dohled nad dodržováním pravidel volební kampaně, a že se tudíž nemůže nikterak vyjádřit ke skutkovým tvrzením navrhovatele.

II. Hodnocení Nejvyššího správního soudu

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou v dané volební věci splněny podmínky řízení, a shledal, že návrh obsahuje veškeré zákonem stanovené náležitosti [§ 37 odst. 3 a § 93 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.")], a byl podán osobou oprávněnou (§ 90 odst. 5 s. ř. s.) ve lhůtě sedmi dnů po vyhlášení celkového výsledku volby prezidenta republiky (§ 66 odst. 1 zákona o volbě prezidenta republiky) u věcně a místně příslušného soudu (§ 68 zákona o volbě prezidenta republiky a § 92 s. ř. s.).

[5] Po ověření, že jsou splněny podmínky k projednání a rozhodnutí věci, přistoupil Nejvyšší správní soud k meritornímu posouzení návrhu, přičemž dospěl k závěru, že není důvodný.

[6] Předně je třeba zdůraznit, že návrhu na neplatnost volby lze vyhovět pouze tehdy, jestliže soud dospěje k závěru, že byl volební zákon porušen takovým způsobem, který hrubě ovlivnil výsledek volby (srov. k tomu přiměřeně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2004, č. j. Vol 6/2004 - 12, publ. pod č. 354/2004 Sb. NSS). Soud v souladu se svou ustálenou judikaturou k tomu, aby mohl vyhovět návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky, používá postup spočívající ve třech krocích. Zjišťuje postupně, zda došlo k (1) nezákonnosti; dále hodnotí (2) vztah mezi touto nezákonností a zvolením kandidáta, jehož zvolení je napadeno, a konečně posuzuje (3) zásadní intenzitu této nezákonnosti, která musí v konkrétním případě dosahovat takového stupně, že pokud by k takovému jednání nedošlo, nebyl by kandidát zvolen.

[7] Povinnost předložit důkazy k vyvrácení domněnky, že volební výsledek odpovídá vůli voličů, spočívá podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu i Ústavního soudu na tom, kdo volební pochybení namítá (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2013, č. j. Vol 42/2013 - 85, či nález Ústavního soudu ze dne 26. 1. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 73/04). Jak přitom vyplývá z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 13. 12. 2004, č. j. Vol 13/2004 - 91, publ. pod č. 472/2005 Sb. NSS), je navrhovatel povinen v zákonem stanovené lhůtě pro podání návrhu ve věcech volebních řádně a včas uplatnit veškeré důvody návrhu a uvést všechny skutečnosti, o něž návrh opírá. O návrhu na neplatnost volby prezidenta republiky je totiž soud povinen rozhodnout podle § 90 odst. 5 s. ř. s. ve lhůtě 15 dnů.

[8] Jediná navrhovatelova námitka, která se bezprostředně týká prezidentských voleb, směřuje ke způsobu vedení volební kampaně. Podle § 35 odst. 4 zákona o volbě prezidenta

republiky musí volební kampaň probíhat čestně a poctivě, zejména nesmí být o kandidátech zveřejňovány nepravdivé údaje.

[9] Navrhovatel však svou námitku dále nekonkretizoval a uvedl pouze obecně, že došlo k porušení § 35 zákona o volbě prezidenta republiky a k uvádění nepravdivých informací o protikandidátovi, např. informací souvisejících s migrační krizí. Navrhovatel nepředložil žádný důkaz k prokázání svého tvrzení a ani neuvedl, jakým způsobem by mělo vytýkané jednání ovlivnit výsledek voleb či kdy se ho měl odpůrce 1) dopustit. Na základě jeho tvrzení proto nelze shledat nezákonnost, což je již první krok potřebný k závěru o neplatnosti voleb prezidenta. Z těchto důvodů a na základě výše uvedených závěrů o povinnosti navrhovatele k předložení důkazů pro vyvrácení domněnky o řádném průběhu voleb tak nezbývá Nejvyššímu správnímu soudu než návrh zamítnout.

[10] Zároveň je řízení o volebních stížnostech zvláštním typem řízení, ve kterém se Nejvyšší správní soud zabývá pouze skutečnostmi, které mohly ovlivnit průběh voleb a jejich výsledek. Z dalších navrhovatelových námitek či stížností na postup úředníků, soudců a jiných veřejných činitelů není zřejmé, jakou mají spojitost s napadenými prezidentskými volbami, proto se jimi Nejvyšší správní soud nezabýval.

[11] Nejvyšší správní soud nad rámec výše uvedeného uvádí, že navrhovatel podal volební stížnost rovněž po volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konaných ve dnech 20. a 21. října 2017, přičemž jeho návrhy byly odmítnuty usneseními ze dne 9. 11. 2017, č. j. Vol 31/2017 - 11, a ze dne 16. 11. 2017, č. j. Vol 28/2017 - 25. V těchto návrzích navrhovatel rovněž poukazoval na zvůli úředníků a jejich korupční praktiky a obdobně jako v projednávané věci byly tyto námitky shledány nepřípustnými, proto lze na tato usnesení plně odkázat.

[12] Navrhovatelově návrhu nelze vyhovět ani v projednávané věci. Navrhovatel netvrdil konkrétní skutečnosti, z nichž by vyplývalo porušení volebního zákona při vedení volební kampaně způsobem, který mohl ovlivnit výsledek volby prezidenta republiky, a jeho další námitky nemají s volbou prezidenta žádnou přímou spojitost.

[13] Nákladový výrok se opírá o § 93 odst. 4 soudního řádu správního, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce Nejvyššího správního soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 15. února 2018

Tomáš Langášek
předseda senátu